

દરિદ્રનારાયણ જ્ઞાનપ્રચારમાળા : : પુ. ૮

દાર્શ્વી ચતો વિનાશ

લેખક

મગનલાઈ દેસાઈ

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ : અમદાવાદ

પ્રકાશક

પ્રસ્થાન કાર્યાલય

અમદાવાદ

મલનો

ખે હૂ તો મ જૂ રો કા રી ગ રો મા ટે

દ રિ દ્ર ના રા ય છુ
જ્ઞા ન પ્ર ત્યા ર મા ણા

૧ વીગતી ૨૫૫૪

સ ર સ્વ તી

મ ન્થ મા લા
પહેલા વર્ષનાં પુસ્તકો.

૦ વીગતી ૨૫૫૪

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૫૨૮૭ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ દાંડણ થલો પિનાશ

વિષય ૨૫૪ : ૭ ૧૪ : ૧૨

૧ ગરબા વગાડવાનાથ ૦-૦-૬

૧ જમનોદૂત [સચિત્ર] ૦-૧-૦

સ્વરાજ ૦-૪-૦

ફરિયા ખે ભરી
વાર્ષિક શ્રાવણ ખનો

પ્રકાશક : રણછોડજી કેસુરભાઈ મીસ્ત્રી : પ્રસ્થાન કાર્યાલય :
મૂળચંદભાઈ ત્રકમલાલ પટેલ : સૂર્યપ્રકાશ પ્રિન્ટીંગ
અમદાવાદ

ભાદ્રપદ, સં. ૧૯૮૬

દારૂથી થતો વિનાશ

॥ સુજ્ઞ વૈ મલમગ્નાનાં પાપ્મા ય મલમુચ્યતે ॥

દારૂ તાડી ઇન્દ્રિયો પદાર્થો વાપરીને માણસજાત જે રીતે ખુવાર થતી આવે છે, તે જોઈને તો એમ થાય કે તેને તે જડયાં જ ન હોત તો કેવું સારું થાત ! પરંતુ, પુરાતન કાળની કોઈ અબજાણી ઘડીમાં માણસને અચાનક, રાંધવાની કળાની જેમ, દારૂની શોધ હાથ લાગી ગઈ. ત્યારથી તે શોધને દુનિયાએ છોડી નથી અને તે પીવાથી જે કાંઈ આનંદ થયો હશે તે જ પ્રથમ આનંદની ખોજમાં આજે પણ વિનાશ વહોરે છે.

શરૂઆતમાં દારૂને લોકો લગભગ એક દિવ્ય વિભૂતિ માની પૂજતા હતા, એમ કહીએ તો ચાલે. પશ્ચિમના દેશોમાં તો તેને ‘જીવનામૃત’ જેવાં નામ આપવામાં આપ્યાં હતાં. આપણે ત્યાં પણ ‘સુરા’ નામ આપવામાં પૂજ્યભાવ તો જરૂર લાગે છે. પણ કળત કાંઈ છૂપી રહે છે ? તરત જ તેનાં દુષ્ટ પરિણામો માલમ પડવા લાગ્યાં હશે. હિંદમાં, ચીનમાં, ઇજિપ્તમાં ઇતિહાસના આદિકાળથી દારૂનો સખત વિરોધ થતો આવેલો માલમ પડે છે. યુરોપીય દેશોમાં દારૂનિષેધની ચળવળ, એ રીતે જોતાં, બહુ મોડી જગી એમ કહેવાય—લગભગ ૧૮ મા સૈકાના અંતમાં વ્યવસ્થિત રીતે મદને વિરોધ થતો જોવા મળે છે.

દાડ

દાડ શું છે તે જાણવા જેવું છે. ગળપણવાળા પદાર્થો—અને થોડે ઘણે અંશે બધાં અનાજમાં તથા મીઠાં ફળમાં ગળપણ હોય છે—અમુક વખત પડી રહેવા દેવાથી તે સડવા લાગે છે. આ સડામાંથી મધના અર્કરૂપ જે ઝેર, જેને અંગ્રેજીમાં ‘આલ્કોહોલ’ કહે છે (આપણે તેને માટે ‘મધાર્ક’ શબ્દ વાપરીશું) તે મધાર્ક જીવું પડે છે. પદાર્થની અંદરના ગળપણ પર, ‘ચીસ્ટ’ નામના જીવાણુને લીધે રાસાયણિક વિક્રિયા થાય છે. તેને પરિણામે આ મધાર્ક તૈયાર થાય છે. એ મધાર્કમાં દાડની માદકતા રહેલી છે અને તેને લીધે, દાડનું દાડપણું છે. કેટલાક વિજ્ઞાનશાસ્ત્રી કહે છે કે ઉપર જણાવ્યાં તે ‘ચીસ્ટ’ જીવાણુની એ વિષ્ણ છે.

આ મધાર્કના ઉદ્દોગ—રસાયનમાં ઘણા ઉપયોગ છે. અને દાકતરો ઘી ધોવામાં કે માલીસ કરવામાં અથવા જીવાણુનો નાશ કરવા વગેરેમાં તેનો બહોળો ઉપયોગ કરે છે. આ મધાર્ક તો હળાહળ ઝેર જેવું છે. એટલે જેવો ઉપયોગ એ અનુસાર એને ખીજ વસ્તુ સાથે મેળવી, નબળું કરીને પછી વાપરવામાં આવે છે. કેટલાક દાકતરો દાડનો બાહ્ય ઉપયોગ કરવા ઉપરાંત દવામાં પીવડાવવામાં પણ માને છે. તેઓ એમ માને છે કે અમુક રોગ પર તેની અસર સારી હોય છે. આ માન્યતા સાવ ખોટી છે, એ આપણે આગળ જોઈશું. છતાં અમેરિકામાં જ્યાં દાડની સદંતર બંધી કરવામાં આવી છે ત્યાં દવાતરીકે વાપરવા જે દાકતરો માગે તેમને એમ કરવા છૂટ આપવામાં આવે છે. આ બધા તો દાડના હીક ગણાતા ઉપયોગ થયા. પરંતુ દાડનો વિચાર કરતી વખતે આપણને એની યાદ નથી આવતી—કદાચ કેટલાક ન એ જાણતા હોય કે તેનો એવો કાષ્ટ સારો ઉપયોગ છે. દાડ નામની સાથે આપણને તો તેના પીવાથી જે સત્યાનાશ વળે છે તે જ યાદ આવે છે.

મદ્યાર્કની અસર

પીવાથી મદ્યાર્કની અસર શી થાય છે તે હવે જોઈએ. આ આખત અનેક જાતની ખોટી સમજને લોકોમાં પેસી ગઈ છે. અને આ ખોટી સમજને દારૂ પીનારા પાસેથી ફેલાતી રહેવાથી અજ્ઞાન અને અભણ લોકો દારૂ પીવાનું શીખતા જાય છે.

પાચન ઉપર

એમ મનાય છે કે, દારૂ પીવાથી પાચનશક્તિ વધે છે. ખરી વસ્તુ એથી જીલટી છે કે, પાચનશક્તિ બગડે છે. સંગ્રહસ્થાનોમાં કેટલાંક પ્રાણી કે જનાવરનાં મડદાં રાખી મૂકવામાં આવે છે. તે સડી ન જાય કે બગડી ન જાય તે સારું તેને મદ્યાર્કમાં રાખવામાં આવે છે. મદ્યાર્કની અસર એવી છે કે તે જંતુ પડવા નથી દેતું, અને વસ્તુને કંઠણ બનાવી દે છે. એ જ અસર પેટમાં જઈને તે ખોરાક ઉપર પણ કરે છે. ખોરાકને કંઠણ બનાવી દે છે, એટલે પછી તે ઓગળી નહિ શકવાથી પચી શકતો નથી. વિલાયતમાં હલ શહેરના ડૉ. હેન્રી મત્રોએ એક પ્રયોગ કરી જોયો હતો. તેમણે ત્રણ શીશીઓ લીધી. દરેકમાં ખોરાક અને પેટનો પાચક રસ મૂકીને સાથે એકમાં કડક દારૂ, બીજીમાં નરમ દારૂ, અને ત્રીજીમાં પાણી ભરીને મૂકી રાખ્યાં. આઠ કલાક પછી જોતાં પહેલી શીશીમાંનો ખોરાક કંકડા જેવો કંઠણ ધન બનીને તરતો દેખાયો; બીજીમાં ઉપર જરા ફૂગ વળી હતી એટલું જ-આફી તે એક ગાંગડો બની ગયો હતો; પરંતુ ત્રીજી શીશીમાં જોયું તો ખોરાક પાણી સાથે એકરસ બની ગયો હતો ! એટલે નરમ દારૂ પણ કંકડનો જ નાનો ભાઈ છે, એમ સિદ્ધ થયું. આ શીશીમાં જેવું બન્યું એવું જ પેટમાં બને એ કહેવાની જરૂર નથી. ઘણાખરા મદ્યપીનારા બદલજમીની ફરિયાદવાળા હોય છે.

રુધિર ઉપર

મદ્યાર્કની વધારે ખરાબ અસર તો રુધિર ઉપર થાય છે. મદ્યાર્ક શરીરમાં જાય છે કે તરત હૃદય જોરમાં અને ઝપાટાભેર

ઘડકવા લાગે છે, અને લોહીનું દબાણ વધી જાય છે. એથી કરીને એકદમ તો જાણે સ્ફૂર્તિ આવી હોય અને હૃદયને ફાયદો થયો હોય એમ લાગે છે. એથી શરૂઆતમાં કેટલાક દાકતરો પણ જૂલમાં માની બેઠેલા કે દાઝથી ફાયદો થાય છે. પરંતુ એ દેખવા માત્ર જ ફાયદો હોય છે. મઘાડેનો એવો ગુણ છે કે લોહીમાં તે જલદીથી ઘૂસી જાય છે. ઘૂસીને લોહીમાં શરીરને માટે જે જરૂરી પ્રાણવાયુ ફરતો હોય છે તેને તે ખાઈ જાય છે. એટલે શરીરને પ્રાણવાયુ ઓછો મળે છે. અને પ્રાણવાયુ ઓછો મળવાથી શરીરમાં ચરબી વધે છે અને શરીર ફાટું થવા લાગે છે કે નબળું પડતું જાય છે.

બીજું, રુધિરની આમ શક્તિ હણાવાથી દાઝ પીનારને કંઈ વાગે છે ત્યારે ઝટ મટતું નથી. અને દાકતર વાઢકાપ કરે છે તેમાંય દાઝ પીનારને માટે વધારે જોખમ મનાય છે. દાઝ રુધિર-નળીઓની ચેતનશક્તિને હણે છે, એથી કરીને તે ફૂલી જાય છે અને નબળી પડે છે. એથી કરીને દાઝ પીનારને ઘણી વાર પક્ષાઘાત થઈ જાય છે.

શરીરની ગરમી ઉપર

એમ માનવામાં આવે છે કે, શરાબથી શરીરની ગરમી વધે છે. આ ખાતમાં અને છે એમ કે, મઘાડેથી ચામડીની રુધિરવાહિનીઓ ફૂલે છે, એટલે શરીરની અંદરની ગરમી બહાર ચામડી ઉપર આવે છે. આને લીધે એવો ભ્રમ થાય છે કે આખા શરીરની ગરમી વધી ! ખરું જોતાં તો તે ઘટી. અંદરની ગરમી ચામડી પર આવી એટલે બહારની હવામાં ઝટ ઊડી જવાની. પરિણામે અંદરની ગરમી નો શરાબ ન પીધો હોત તો સચવાઈ રહેત તે ઊલટી ઊડી ગઈ ! અને આપણે જોયું કે શરાબ પ્રાણવાયુને ખાઈ જાય છે. અને શરીરની ગરમી પ્રાણવાયુને આભારી છે. એટલે જ પણ ગરમી ઘટે છે. સારી ગરમી તો શરીરમાં ખોરાક બરાબર પચે તેનાથી જ મળે છે. કેટલાક અણુસમજી લોકો હંડી કાઢવા

ખૂબ દાડ ચઢાવ્યે જાય છે. તેઓને એટલી બધી શીત લાગી જાય છે કે પરિણામે ત્રિદોષ કે સૂંઝારો થઈ જાય છે.

હૃદય ઉપર

દાડની હૃદય પર સારી અસર થાય છે, એમ માનનારા પણ પડ્યા છે ! તેઓએ ધ્યાનમાં રાખવાનું છે કે જે વસ્તુથી રુધિર બગડે તેનાથી હૃદયને ફાયદો થાય જ નહિ. લિવરપૂત્ર ત્રિઘાપીઠના ડૉ. જોન હે નામના અધ્યાપકે સૂંઝારા પર દાડની અસર વિષે પ્રયોગ કરેલા. ૧૫૦ સૂંઝારાના દરદીમાંથી ૪૭ ને દાડ વિના ઉપચારો કર્યા બાકીના ૧૦૩ દરદીને દાડ સાથે કર્યા. પરિણામ એ આવ્યું કે, દાડથી હૃદયને ઉત્તેજિત કરવા જતાં બિલકુલ તે નબળું પડી ગયું અને દાડ પીનાર દરદીની મટવાની આશા ઓછી થઈ !

ફેફસાં ઉપર

પહેલાં એમ માનવામાં આવતું કે, શરાબ ક્ષયરોગનો કાંઈક અંશે વિરોધી છે; પણ એ માત્ર માન્યતા જ હતી. ખરી વાત તો એ છે કે, શરાબ પીવાથી ક્ષયરોગ બિલકુલ જલદી લાગુ પડે છે; અને શરીરનાં અંગોમાંથી રોગ સામે થવાની શક્તિ હરાઈ જવાથી તે રોગનાં જંતુઓ શરીર પર ચઢી વાગે છે. આમ હોવાથી એક પુસ્તકમાં તો કહ્યું છે કે “ છોકરાઓને-જીવાની-આઓને શરાબ ટેવપૂર્વક પીવા દેવામાં આવે તો ક્ષયરોગના ઉમેદવારોની એક જાતિ જ તૈયાર થઈ જશે ! એટલે ક્ષયરોગ સામે થવું હોય તો શરાબ સામે થવાનું એમાં આવી જાય છે.”

તાકાત ઉપર

કેટલાક લોકોને એવો ભ્રમ છે કે, દાડથી તાકાત આવે છે, જોર ચડે છે ! એ જોર જે દેખવા માત્ર છે તે કાના જેવું છે ? તેલ થઈ રહેવા આવેલો દીવો જેમ છેવટે વધારે જોરથી બળે છે તેમ દાડવાળાના જોરનું છે. આપણે જાણીએ છીએ કે, થોડા જ વખતમાં તે નશાથી ગમડી પડવાનો છે; પરંતુ જે જોર દેખવામાં આવે છે તે પણ ખરેખરું જોર નથી. ઈંગ્લેન્ડના પ્રખ્યાત

દાકતર, સર બી. ડબ્લ્યુ રીચર્ડસન એમ. ડી. એફ. આર. એસ. લખે છે કે “ મેં શોધી કાઢ્યું છે કે મધાર્ક સ્નાયુની સંકોચશક્તિને નબળી કરે છે અને તેની સતત કામ કર્યા કરવાના વખતની હદમાં ઘટાડો કરી દે છે. ” એટલે આપણે બાણીએ છીએ તેમ, દાર્ડિયામાં બાથનું બેર કરવા તાકાત નથી હોતી. તે ઝટ થાકી જાય છે. તાકાતનો અમુક આધાર સ્નાયુ ઉપર હોય છે. એ જ દાકતર કહે છે કે “ દાર્થી સ્નાયુઓને શક્તિ અને ચાલાકી મળે છે, એ તદ્દન જૂઠી વાત છે. ” સર ફ્રેડ્રીક ટ્રવીઝ કરીને એક પ્રખ્યાત વાઢકાપશાસ્ત્રી છે, તેમનો આવો અનુભવ છે: “ કામ કરવા તાકાત આપવાની બાબતમાં મધાર્ક પારવિનાનો ઉડાઉ છે; એટલે એવા ઉડાઉ ઉપાયોમાં બને છે તેમ, પરિણામે તાકાતનું દેવાળું નીકળે છે. અને નવાઈની વાત છે કે, લશ્કર દાર્ પીને કામ કે કૂચ નથી કરી શકતું. હું...લશ્કરમાં હતા તેના ૩૦,૦૦૦ સિપાઈઓમાંથી પહેલા જે થાકીને બેસી પડ્યા તે બંધા કે નીચા, મોટા કે નાના માણસો ન હતા-પરંતુ જે ગમડા તે દાર્ પીનારા હતા. અને જાણે એમના બરડા પર લેબલ માર્યું ન હોય તેમ તેઓ જ ચોખ્ખા તરી આવેને બેસી પડ્યા ! ”

અમેરિકામાં જ્યાં દાર્ બંધ કરવામાં આવ્યો છે ત્યાં વેપાર-ઉદ્યોગમાં કામ કરનારાઓની શક્તિ વધ્યાનું ચોખ્ખું જોવા મળે છે. પહેલાંના દાર્ડિયા મજૂરો આજે દાર્ છોડીને પહેલાં કરતાં વધારે કામ આપે છે. એમ માલમ પડ્યું છે કે દાર્ બંધ થવાને લીધે કારખાનાંમાં ૨૫ ટકા મજૂર વધ્યા છતાં કામ ૮૦ ટકા વધારે થયું. રેલ્વેમાં એટલાં જ માણસો રહેવા છતાં ૨૨ ટકા કામ વધ્યું !

ખેલાડી અને કુસ્તીબાજોનો તો બધે જ એ અનુભવ છે કે દાર્ વિના જ તેમનાં કામ ઉત્તમ થઈ શકે છે.

મગજ ઉપર

આ બધી અસર તો શરીરનાં નીચલાં અંગો પર થઈ; પરંતુ મસ્તક ઉપર તો એની અસર પહેલા નંબરની થાય છે. પેટમાં

પહોંચે શરાબ લોહી વાટે પહેલો મગજ પહોંચે છે. પછી મગજના રુધિરાભિસરણમાં એવી વિક્રિયા કરી મૂકે છે કે યાદશક્તિ ગૂંમ થઈ જાય છે અને વિચારો એકત્રિત કરવાની શક્તિ ખોવાઈ જાય છે. વધારે પ્રમાણમાં જો પીવાયો હોય તો માણસ તોફાને ચડે છે, મારે છે, ગમે તેમ બોલે છે, ખૂન પણ કરી દે છે—અને છતાં તેને કશાની ખબર નથી હોતી !

અને પીધાની અસર મગજ પર તો રહી જ જાય છે. શરાબમાંથી લોક ગાંડા બની જાય છે. મગજના રુધિરનું દબાણ વધી જવાથી કોઈ વાર વાહિનીઓ ફાટી જાય છે અને પરિણામે તાત્કાલિક મરણ પણ નીપજે છે કે પક્ષાઘાત થઈ જાય છે. મગજ પરની આવી અસરને લીધે ઇચ્છાશક્તિ તો રહેતી જ નથી. એટલે પછી નીતિધર્મ તો તેના વિના ટકે જ ક્યાંથી ?

પછી તે સ્વધર્મ, કુટુંબ, સ્વમાન કશાના ભાન વિના વિનાશને પંથે દોડ્યો જાય છે.

દારૂનો કેફ અને વ્યસન

આમ દારૂની મગજ ઉપર પહેલી અને ભારે અસર હોવાથી તેનું ઝેર કેફ પણ ચઢાવે છે. કદાચ, આ કેફની ઘેલછા પીનારને આનંદ જેવી લાગતી હોય. પરંતુ આ કેફ તો ઝેર વ્યાપવાની શરૂઆતનું ચિહ્ન છે. ઝેર ઝેરનું કામ તો શરીર ઉપર કરતું જ હોય છે. એને લીધે શરીરમાં ઉપદ્રવો થાય છે, પરંતુ પીવાની ટેવ પડવાથી તે દેખાતા નથી. એટલે એક વખત દારૂ પીવાનો શરૂ થાય છે કે તેમાંથી વ્યસન બંધાતાં વાર નથી લાગતી—આપો-આપ જ બંધાય છે. પીવાથી શરીરમાં બેચેની આવે છે; ફરી પીવાથી તે એક વાર તો નથી માલમ પડતી એટલે ફરી પીવાય છે; વળી ફરી પીવાય છે. અને હવે તો વધારે ફાયદો ઉઠાવવા કદાચ વધારે પીવાય છે. આમ કરતાં કરતાં એક સાદા ભલા માણસમાંથી પાકો દારૂડિયો નીપજે છે. જેમ જેમ દિવસ વધતા જાય છે તેમ

તેમ મગજશક્તિ નબળી પડી જવાથી ટેવ રોકવા બધ તોય નથી રોકી શકાતી. પછીથી તો ‘ અધોડધો ગંગેયમ્ ’ ની પેઠે જ થાય છે.

મધ : રોગનું ઘર

મધાર્ક દરેક જાતના દારૂમાં હોય છે. એટલે કાર્બ એમ ન માને કે અમુક દારૂ સારો છે અને અમુક દારૂ નકારો છે. મધ માત્ર ખરાબ છે. એ સિદ્ધાંતને આજની દુનિયા ધીમે ધીમે માનતી જાય છે. એની એ ખરાબમાં ખરાબ અસર આ છે:—(૧) મગજ ઉપર એનું ઝેર ચઢે છે, તેથી કરીને યોગ્ય આચાર તથા વિચારની શક્તિનો નાશ થાય છે; (૨) રુધિરમાં નીરોગિતાના જે અણુઓ છે એમને મધનું વિષ ચઢવાથી તે કામ કરતા અટકે છે. આથી કરીને મદિરાસકત શરીર પર રોગોનું આક્રમણ સહેલું થઈ પડે છે. એટલે રોગ ઝટ લાગે અને લાગ્યા પછી ઝટ સાબળ નથી થઈ શકાતું. આમ હોવાથી એક પ્રખ્યાત દાકતરે કહ્યું છે કે, “ દારૂથી હમેશાં આરોગ્યને નુકસાન થયું છે. ”

અમેરિકામાં ઇ. સ. ૧૯૧૯ થી સંપૂર્ણ દારૂનિષેધનો કાયદો કરવામાં આવ્યો છે. તેનાં બધી જાતનાં પરિણામો ખૂબ ચોકસાઈથી અને વિગતવાર સંઘરવામાં આવે છે. તેમાંથી આરોગ્ય સંબંધી પરિણામો જાણુવા જેવાં છે. ૧૯૧૯ પછી સાત વર્ષમાં શરાબ-ખોરીને લીધે નીપજતાં મરણો લગભગ ૧૬,૦૦૦ જેટલાં ઓછાં થઈ ગયાં છે! (લીવર) કાળજીના રોગ લાખે ૧૩ જાણુને લાગુ પડતા ત્યાંથી થટીને સાત જાણુને લાગુ પડે છે. એટલે પ્રથમ સાત વર્ષમાં તે રોગમાંથી ૩૮,૦૦૦ માણસ મરી જતાં બચ્યાં. દારૂને લીધે માણસ ગાંઝ થઈ જાય છે. ૧૯૧૦ માં, દશેક ટકા, દારૂને લીધે ગાંઝ થયા હતા. ૧૯૨૨ માં માત્ર ૩.૭ ટકા ગાંઝ થયા. સંખ્યા ગણુતાં ૫,૫૫૭ જાણુ ગાંઝપણુ લાગવામાંથી બચી ગયા.

જીવાનિયાઓની તબિયત પર ભારે અસર થઈ છે. એની ગણતરી દર વર્ષે, પાંચ વર્ષ નીચેનાં ૧૪,૫૦૦ આળકો, પાંચથી દસ વર્ષનાં ૨,૦૦૦, દસ થી વીસ વર્ષનાં ૧,૦૦૦ મરણુમાંથી બચ્યાં. એટલે પ્રતિવર્ષ ૧૭,૫૦૦ જીવાન મદિરામુરના મોંમાંથી બચી જઈને દેશને મળતા રહ્યા.

આમ દારૂનિષેધનાં પરિણામો પરથી આપણને ખાતરી થાય છે કે દારૂ સાચે રોગનું ધર છે.

વ્યસનનો પ્રચાર અને આબાદી

આવી ભયંકર અને મનુષ્યજાતિની વિશ્વવંસક વસ્તુમાં વળી સ્વાદ ઉમેરીને તેને વધારે ભયંકર બનાવી દીધી છે. દારૂની અનેક જાતો પેદા કરવામાં આવે છે. તેમાં સ્વાદ આપવામાં આવે છે, સુગંધી નાખે છે. કેટલીક ન્યાતોમાં તેને સારા પ્રસંગે વાપરવામાં આવે છે. એથી ન્યાતનાં આળકો પણ આપોઆપ પીવાનું શીખતાં જાય છે. વેપારી લોકો કરોડોનો તેમાંથી નફો કાઢે છે; દુકાનદારો દલાલી ખાય છે, સરકાર કર મેળવે છે, છાપાંવાળા જાહેરખબરો-માંથી પૈસા મેળવે છે. આવા અનેક ટૂંક દષ્ટિવાળાના સ્વાર્થને લીધે વ્યસનનો ભારે બહોળો પ્રચાર થાય છે. એમ પણ દલીલ કરનારા પડ્યા છે કે, આનાથી કેટલા બધા લોકોને કામઘંધો મળે છે! આવા ટૂંકી અક્ષલના લોકો એ નથી સમજતા કે, દારૂ પીવાથી કાંઈ નવું ધન ઉત્પન્ન નથી થતું, પરંતુ બિલકુલ, ગરીબાઈને નોતરે મળે છે અને દારૂ પીને જે અખૂટ ઉત્પાદક શક્તિનો નાશ થાય છે એ તો અમાપ છે. સર જ્યોર્જ પૈશ કરીને ઈંગ્લેન્ડનો પ્રખ્યાત નાણાંશાસ્ત્રી લખે છે : “વધારે કે ઓછો, ગમે તેટલો પણ દારૂનો વાપર કરવાનું ઈંગ્લેન્ડમાં જે વ્યસન પડ્યું છે, તેના કરતાં બીજું કશું વધારે નુકસાનકારક નથી. દારૂ કાઢ્યા સિવાય દેશમાંથી દારૂ કાઢવાનું કદી શક્ય થનાર નથી. દેશના ગરીબ ખજાત લોકોની દશા સુધારવા કેળવણી તથા સમાજસુધારાદ્વારા જે પ્રયત્નો થાય છે તે મોટે ભાગે દારૂની બદીથી ધોવાઈ જાય છે.”

મોટરો બનાવનાર હેન્રી ફોર્ડને બધા ઓળખી શકશે. એણે કહ્યું છે કે,

કેટલાક રાજપુરુષો, દેશની આબાદીની વાત કરીએ તેમાં દાડનિષેધને શું લેવા દેવા એમ માની, તે વિષે ચૂપ રહે છે...મને સમજતું નથી કે એ બેનો ભેદ શી રીતે પાડી શકાય. કશી પણ આબાદી દાડનિષેધ થયા વિના અશક્ય છે. અત્યારની આપણી ભારે ઉત્પાદક શક્તિ અને રોજીના મોટા દર—અને જે દુનિયામાં વધારેમાં વધારે છે—તે અમેરિકાના કારીગરના નિર્વ્યસનીપણાને લીધે ઉદ્યોગિતાને આભારી છે. એને આ શક્તિ ને રોજી કમાવાં જ પડત: બીજી કશી રીતે ન મળત. અને એ જે નિર્વ્યસની અને ઉદ્યોગી ન હોત તો તે કમાઈ ન શકે હોત. એક ગણિતના હિસાબની જેમ મને ખાતરી છે કે જે દાડ પાછો [અમેરિકામાં] પેસે તો ખાતરીપૂર્વક રોજીમાં અનિવાર્ય ઘટાડો આવવાનો જ; કારણ કે દાડ અને આબાદી એક જોડે કદી નથી રહી શકતાં. ”

એક ટૂંકા હિસાબ માંડવાથી આ સ્પષ્ટ દેખાશે. હિંદમાં દર વર્ષે એક અબજ રૂપિયા દાડ છત્યાદિ માદક પદાર્થો પાછળ બેઠે છે એમ અંદાજ છે. એ વાત ચોક્કસ છે કે, દાડ ખોરાક નથી. એટલે એ પીવાથી નિર્વાહ તો નથી જ થતો. માની લઘએ કે દાડના ધંધામાં ચોથા ભાગના પૈસા મજૂરોને મળતા હશે, બીજા ચોથા ભાગના સરકારને મળે; તોપણ બાકીના અર્ધ ભાગના પૈસામાંથી શું મળતર રહ્યું ? ઉત્પાદક શક્તિનો નાશ, તાકાતનો અપવ્યય, રોગ, કુટુંબોની છિન્નભિન્નતા વગેરે જ તેના બદલામાં રહે છે ! આબાદીનો આધાર ચારિત્ર્ય પર છે, શુદ્ધ બુદ્ધ ઉપર છે. પરંતુ દાડ એ જ બે વસ્તુઓ હરી લે છે, અને પૈસા તો પ્રથમ જ !

દારૂ જવાથી અમેરિકામાં કરોડો રૂપિયા લોકો બેંકામાં જમા કરાવી શક્યા છે !^૧ જેમને ધર નહોતાં તેઓ ધરવાળા થયા છે,^૨ વધારે મોટરો રાખતા થયા છે,^૩ દૂધ-દહીં-ધી વધારે ખાવા મળે છે.^૪ દરેક દિશામાં આબાદીનો વધારો ચોખ્ખો દેખાય છે. “એમાં શંકા નથી કે, દુનિયાના દુઃખનું મોટામાં મોટું કારણ દારૂ છે.”

ચીનની એક આખ્યાયિકા છે કે ૪૦૦૦ વર્ષ પૂર્વે ત્યાંના બાદશાહે મદ્યપાન બંધ કરાવ્યું. તેને પરિણામે ત્રણ વર્ષ સુધી ત્યાં સોનાનો વરસાદ વરસ્યો ! જે દેશમાં દારૂ બંધ થાય તો સાચેસાચ સોનું વરસે, એ અમેરિકાના દાખલ ઉપરથી સાચું ઠરે છે.

નીતિભ્રંશ

આમ શરીર તથા ધનના સત્યાનાશ કરતાં નીતિનો નાશ ઓછો કમકમાટીભરેલો નથી. દુનિયામાં ગુના કરનાર લોકોનો મોટો ભાગ દારૂ પીનારા હોય છે. ઇંગ્લેન્ડના બે ન્યાયાચાર્યનું આ કહેવું છે: “ મદ્યપાન આપણી જેલો ભરી આપે છે.” “ એ વીસ વર્ષના ગાળામાં જેટલાં ખૂન, ચોરી, ધાડ, તોફાનો, બલિયાર, બળાત્કાર અને એવા બીજા અત્યાચારો થયા છે એના જો પાંચ ભાગ પાડવામાં આવે તો તેમાંના ચાર ભાગ અતિપાનનાં પરિણામ

૧ ૧૯૨૫ માં લગભગ રૂ. ૭૨,૦૦૦,૦૦૦,૦૦૦ નો વધારો સંગ્રહ થયો. અને કુલ વસ્તીના ૧/૩ ભાગથી વધારે સંખ્યા જમા કરનાર હતી.

૨ ધર બાંધનાર મંડળીઓમાં ૧૯૨૦ થી ૧૯૨૬ સુધીમાં દર વર્ષે સરેરાશ ૯૫૦૪૬૪ સહ્યો વધતા ગયા. તે પહેલાં વધારાની સરેરાશ ૩૦૯૮૩૦ હતી.

૩ ૧૯૨૪ કરતાં ૧૯૨૫ માં ૩૦૦૦૦૦૦ મોટરવાળા વધ્યા.

૪ ૧૯૨૭ માં ૪૨ ગેલન દૂધ જણ દીઠ વપરાયું. ૧૯૨૬ માં ૫૭ ગેલન જણ દીઠ વપરાય છે. એટલે આપણા વજનમાં ૫૭૦ શેર થયું: માથા દીઠ રોજ ૧૧ શેર ઉપર દૂધ.

હોવાનું મળી આવે, એમ મને લાગ્યું છે.” એક અંગ્રેજી જ્ઞે-
પદ્ધતિનો અભ્યાસી લખે છે કે “એ પ્રમાણયુક્ત અનુમાન છે કે
અમુક એક વર્ષમાં આ દેશમાં જે ગુના થયા હોય એના લગભગ
૫૦ ટકા દાડએ ઉપજાવીને આપ્યા છે. દાડનિષેધક કાયદો કરવો
એ આડકતરી રીતે ગુના અટકાવવાનો કાયદો કરવા બરાબર છે.”

ધર્મગ્રંથોમાં દાડને મહાપાપ સમાન ગણ્યો છે. અને કહ્યું છે કે
જે પીએ તેને શુદ્ધ જ ગણવો જોઈએ. યક્ષ અને રાક્ષસ જ સુરા
અને માંસ વાપરે છે. એનું પાપ એવું ભારે ગણ્યું છે કે તેમાંથી
શુદ્ધ થવા સારું મરણ જ પ્રાયશ્ચિત્ત બતાવ્યું છે. ખરેખર, દાડડિયો
મરણથી જ એ જીવલેણ પાપમાંથી બચે છે. સાથે બીજાંને મારતો
જાય છે એ વધારેમાં.

આ વિજ્ઞાનસિદ્ધ સત્ય છે કે દાડની અસરથી ભુદ્ધિ સહિત અધી
જ ઈંદ્રિયો વિકલ થઈ જાય છે: માત્ર હૃદય અને તેના જેવાં
સ્વતઃ કામ કરનારાં અંગોના જ્ઞાનતંતુ સિવાય બધા જ જ્ઞાનતંતુઓ
એકામ બની જાય છે. એટલે દાડ પીનારની પાસે ઈંદ્રિયોના સંયમની
આશા રાખવી એ ફોગટ છે. પછી જેનામાં ઈંદ્રિયોનો સંયમ
નથી તેનામાં નીતિ કેવી? દાડડિયા મોંમાં આવે એવી બીભત્સતા
કાઢે છે, ગમે તેના પર હાથ ઉપાડે છે, મા-બહેનનો ભેદ ભૂલી
જાય છે, તેના હૃદયમાંથી કામળ લાગણીઓ નાશ પામે છે—આ
બધું જોણું દાડડિયા લોક જોયા હશે તેમને ખબર છે. એ એવી
ભારે નીતિનાશક વસ્તુ છે કે તેને માટે મનુસ્મૃતિ કહે છે: “આલ્મણ
એક વાર પણ તેને પીએ તો તે શુદ્ધત્વને પામે છે.”

આવી ભયંકર વસ્તુનો તો સદંતર ત્યાગ જ ઘટે છે.

૬૧૩ !

૩ પાછળ ૨૫ કરોડ રૂપિયા આપી આપણે બરબાદ બનીએ
 ! છીએ. તેની બદીથી આપણુ ધરમાર ભાંગી ગયાં છે. દક્ષિણ આફ્રિકા-
 વહીલાતનો ધંધો કરતો છતો ત્યાંના મજૂરભાઈઓ સાથે હું
 ભમતો હતો. એ મજૂરો પોતાના કામને અંગે મને મળવા પણ
 આવતા. અને હું તેમના જીવનમાં એતપ્રેત થતો હોવાથી તેઓ
 પોતાનાં સુખદુઃખની વાતો કરીને પોતાની કરુણ કથા મંભળાવતા.
 અને પીવાથી તેઓ કેટલા પાયમાલ થઈ જતા તે કહેતાં કહેતાં ફૂસકે
 ફૂસકે રડી પડતા. આવા જ હાલ અમદાવાદના ઘણા મજૂરભાઈઓના
 થઈ રહ્યા છે એમ મેં જાતે અનુભવ્યું છે. દારૂ પીનારા પોતાની
 પત્ની, માતા, દીકરી વચ્ચેનો ભેદ પણ ભૂલી જાય છે. માણસ મટી
 પથુ બને છે. જે કોઈ આ દારૂની બદીમાં ફસાય છે તે બધા હેવાન
 બની જાય છે.

ગાંધીજી

સા રાં જ પુ સ્ત કો વાં ન

પીશો મા

તમે પીશો મા પીશો મા પીશો મા, દારવો પીશો મા
તમે ભડ ભડ ભડ બાળનારો કે, દારવો પીશો મા
તમે પીચો તો ગોરસ પીજો કે, દારવો પીશો મા;
તમે ભડ ભડ દિલ બાળનારો કે, દારવો પીશો મા.
તમે પીચો તો પ્રેમરસ પીજો કે, દારવો પીશો મા;
તમે ભડ ભડ દિલ બાળનારો કે, દારવો પીશો મા.
તમે પીચો તો આમરસ પીજો કે, દારવો પીશો મા;
તમે ભડ ભડ ધન બાળનારો કે, દારવો પીશો મા.
તમે પીચો તો રામરસ પીજો કે, દારવો પીશો મા;
તમે ભડ ભડ પુણ્ય બાળનારો કે, દારવો પીશો મા.

ભુગતરામ દવે

અમે લીધી પ્રતિજ્ઞા પાળશું રે,
ભલે કાયાના કટકા થાય— અમે.

